

Lat frættast og fregnast

»At dylja nakað sum mans-morð« ber ekki til at siga longur. Tvörtur ímóti, hvør leggur annan eftir at vera fyrstur við ófrættatíðindum. Jú ringari jú betri. Fjöldin sigst helst vilja hava sovordin tíðindi. Um so nakað er í teimum ella ikki.

Sjónvarpsskráirnar verða væl lýstar – hvør útlendskari enn onnur. Fótbolturin hjá monnum í 1. deild er »gott tilfar«, ein spennandi landslidsdystur er heldur ikki at forakta.

Heimlig sjónleikatíðindi tykjað ikki at vera so áhugaverd. Kanska tí, at vit sjálvi ikki duga nógv væl at gera vart við hetta virksemd. Man ikki vend fara at koma í eftir sjónleikastevnuna í Nólsoy hetta vikuskiftið?

Mest sum av tilvild, tí eg fái skrána hjá Norðurlandahúsinum sendandi, frætti eg hetta, sum annars neyvan er ætlað at vera dult, at nýggjur føroyskur leikur, HARPURIMA, verður spældur í húsinum í hesum døgum.

Týskvöldið var eg so og hugdi at leikinum.

Har vóru nøkur børn og nøkur fá vaksin komin at síggja leikin. Og so eini hálvthundrað fólk av útlenskum sendistovum í Suður-Danmark, sum Jóhann Mortensen í Útvarpinum nú kallar Danmark. Tey vóru stódd her á vitjan í »sjálfstýrandi økinum«, sum Marita Petersen góðtekur sum navn á landi okkara. Útlendingarnir vóru júst staddir í húsinum og Petur stjóri var so snildur at bjóða teimum at síggja framförluna.

Útlendingarnir skiltu kanska ikki stórt av taluni. Men fingi eitt sindur burtúr kortini. Tí tær nýtist ikki at kenna søguna í Hørpurimu frammanundan til at skilja leikin.

Undirheitið er »ein tónaleikur« (ikkí sangleikur, sum í skránni hjá Norðurlandahúsinum), tí talan kemur eins ofta úr ljóðførum sum av mannamunni.

Tann vakra systirin (Elin á Rógvu Olsen) verður yndisligari, tá hon talar sum ein reinnælt floyta og tann ljóta og ónda systirin (Gundur Mortensen) verður einki dæmligari av tí, at hon talar við óstortsligum grovmæltum hornblástri. Prinsurin (Allan Dalsgaard) fær eisini sagt slitt og borðið upp bønarorð við talandi harmonikótunum. Eg ivist í, um kongi (Rúni Gaardlykke) nýtist at taka upp-

aftur ella umseta tónataluna hjá hinum allatiðina, hon er oftast nógv skilling sum er.

Allir 4 leikarnir hava fleiri ymsar leikpartar og spæla rættiligan og livandi tónleik inn ímillum á 13-14 ymsum ljóðførum. Inn ímillum syngja tey eisini og hava góðan tónleik afturvið. Inngangsljóðið er sjálsagt brot úr Hørpurimu, væl leikt og kvæðið. Mær dámdi sera væl spæl teirra yvirhøvur og leikin sum heild.

Hans Tórgarð hevur evnað til, skrivað og leikstjórnad søguna um tær ólíku systurnar úr vísuni Hørpurimu. Tað er gjørt sera einfalt og lætt. Bæði við uppseting, búmer og framförlu.

Edward Fuglø hevur her aftur gjørt eitt bragd við pallmyndini og búnum, saman við Haslu Olsen.

Skiftini millum leikpartar eru skjót og góð, júst tí at tey eru so meistarliga einföld. Búnarnir og pallútergerðin styðja upp undir leikin, uttan at »stjala« nakað frá honum.

Hvussu væl leikurin hepnadist, sóu vit á børnunum á fremstu røð. Tey livdu við í leikinum allatiðina, og tóku hann til sín. Men hann hugtók sannliga eisini okkum vaksnu. Takk fyri avrikið!

Vónandi fáa mong og helst børn og ung ymsastaðni í landinum høvi til at síggja henda góða leik. Tí tað ber saktans til at fara við honum út um landið og »sjálfstýrandi øki« við bæði sunnarlaga og norðarlaga í Danmark og øðrum londum.

Sverri Egholm,
6. sept. 1995

Nýggj myndabók:

Gubbagreitur og jólastjørnur

Bókin **Gubbagreitur og Jólastjørnur** eftir Lenu Arro og Catarina Kruusval snýr seg um jól, men kann lesast alt árið.

Um hesa bókina kunnu vit siga, at hon snýr seg um tveir gubbar, sum buggva í einum dreymahúsi úti á einum nesi. Fimm dagar fyri jól ganga gubbarnar Lukas og Bursin og hugsa um jólina. Lukas vil fegin halda jól, men Bursin heldur tað vera bytt tvælt og sigur bums nei!

Men Lukas er fáorðaður. Í loyndum gangur hann og fyrrreikar jólahaldið, finnur eitt jólatræ, setur jólasinkuna í ovnin, ger beiggjanum jólagávu osfr. Og um bókina, sum svenski ummælarnir Torbjörn Nilsson sigur vera »en fullträff«, tekur hann soleiðis til: »Tað er stuttligt at lesa um, hvussu Bursin verður snýttur hvønn dag, men tá ið jólaaftan kemur, kemur Bursin sjálvur út úr viðarbúðini við einum stórum jólapakka, sum hann hevur

keypt beiggjanum inni í býnum. Ja, satt er tað! Hann, sum sigur seg hata jólina, hevur keypt beiggja sínum ein ljósabláan ruggustól í jólagávu! Og tá ið hann situr og ruggar í honum, er tað akkurat sum at sigla! (Lukas er gamal sjómáður!)»

Vatnliturnir eru ógvuliga hugnaligir, frískligir og stuttligir. Vit kunnu eisini skoyta uppí orðini hjá einum øðrum svenskum ummælara, Ulf Malmqvist. »Text och bild ackompanjerar varandra väl och boken är en mycket stanningsfull julberättelse, fylld av värme och humor.«

Bókin, sum kanska serliga er ætlað børnum millum 3 og 7 ár, er givin út á forlagnum Nylendi og sampræntað í Ungarn. Norrøni týðingargrunnurin hevur stuðlað bókini, sum Jákup í Skemmunni hevur umsett úr svenskum.

Bókin kemur ikki í Barnabókaklubban, men fæst í øllum bókabúðum fyri 75 krónur.

Lena Arro · Catarina Kruusval

GUBBAGREYTUR
OG JÓLASTJØRNUR!

Frá SKÁANUM

MORGUNMATUR:

Junior burger v/ chipsi	35,-
Biksimatur v/ stoktum egg	30,-
Rundstykki v/ osti	10,-
Kaffi	10,-
Chips (stór portión)	15,-
Chips (lítil portión)	10,-
Franskur hotdog	20,-

SKÁIN

tlf. 18866 - N. Finsensgøta 20

Vit brúka 100 ferðir meira

Í næstu viku verður ein framsýning í SMS um vatnnýtslu og vatntrot í tilafturskomnum londum samanborið við nýtsluna í vesturheiminum

Frá týsdegin til hósdagin í næstu viku verður ein nokkso sjáldsom framsýning

ing á torginum í SMS.

Tað er ADRA, hjálparstovnurin í Adventista-

samkomuni, sum við hesi framsýningini lýsir vatnnýtsluna og vatntrotið í til-

Hjá okkum er vatn ein sjáldfylgja, aðrastaðni hava tey ikki vatn til tað dagliga lívið

afturskomnum londum samanborið við vatnnýtsluna í vesturheiminum, og so eisini vatntilfeygind.

Tað er stórir munur á, at vit brúka meira vatn enn fólk í tilafturskomnu londunum.

Ein fátækur somaliubúgvi t.d. brukar umleið tveir litrar av vatni um dagin, meðan ein vesturlendingur brukar næstan 200 litrar.

Til dagligt hava vit ikki fyri neyðini at hugsa um vatntrot sum tey í tilafturskomnu londunum, tí fyri okkum er tað ein sjálfvilyja at hava vatn.

ADRA-stovnurin hevur tað sum eina av sínum høvuðsuppgávum at útvega vatn til øki, har ov lítið av vatni er til tað dagliga lívið.

Henda framsýningin var við á NGO forum undir ST heimsráðstevnu í vár í Keypmannahavn, og har vakti framsýningin stóran ans við sínum greiða boðskapi.